

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115208901
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:1115208901.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v spore žalobcu Q. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. J. XXX, XXX XX C. R. J., proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, neplatnosť úverovej zmluvy, o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00484/13 vydaný dňa 26. 11. 2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráczom.

II. Súd **u r č u j e**, že rozhodcovská doložka zo dňa 16. 4. 2012 ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná.

III. Súd **u r č u j e**, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

IV. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 17. 12. 2013, sa žalobca domáha voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00484/13, vydaného dňa 26. 11. 2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráczom, určenia, že rozhodcovská doložka uvedená ako súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná, určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná na tom skutkovom základe, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.400,- €. Žalobca žalovanému uhradil celkovú sumu vo výške 1.400,- €. Žalobca je jednoznačne spotrebiteľom podľa Občianskeho zákonníka a dopadá v celom rozsahu na neho spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 250/2007 Z. z.. Nároky žalobcu sú odôvodnené aj s cieľom Európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (najmä smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Žalovaný voči žalobcovi postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva žalobcu boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Ide najmä o neprijateľnú zmluvnú podmienku vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky. Žalovaný bez odbornej starostlivosti použil aj nekalú obchodnú prax, keď neuviedol v zmluve o úvere RPMN. Nekalosť rozhodcovskej doložky

vyplýva zo skutočnosti, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Spotrebiteľ síce má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa tejto doložky začne rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Možnosť spotrebiteľa vybrať si, je teda skutočne len iluzórna. Nekalosť rozhodcovskej doložky osobitne spočíva v tom, že zakladá faktickú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 21. 3. 2012, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 20CoE/24/2011 zo dňa 31. 5. 2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/326/2010 z 9. 8. 2011, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6CoE/59/2010 zo dňa 19. 4. 2010, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 3. 3. 2011, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011-19 zo dňa 24. 2. 2011. Dojednanie, že všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, popiera právo spotrebiteľa na výhodnejšiu právnu úpravu podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V skutočnosti ide v prípade žalobcu o spotrebiteľský spor. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/253/2008 zo dňa 17. 7. 2009. K dohode o vyplnení zmenky žalobca uviedol, že zmenka je klasickým obchodnoprávnym inštitútom, ktorý nie je použiteľný v prípade spotrebiteľov. Napríklad 3-dňová lehota na podanie odporu proti zmenkovému platobnému rozkazu je pre spotrebiteľa neprímerane krátka. Navyše dohoda o vyplnení blankozmenky umožňuje dodávateľovi vypísať ju jednostranne výhodne (napríklad 0,25 % zmenkový denný úrok = 91,25 % ročne). Žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť takúto dohodu vo VOP a táto dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Zmenka tak, ako aj v tomto prípade, je spotrebiteľovi jednostranne nanútená a spotrebiteľia ani len nerozumejú, čo to je. K právnomu posúdeniu neprijateľnej povahy zmenky žalobca dal do pozornosti rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 37Er/7273/2010 zo dňa 1. 3. 2011. Neprijateľnosť zmenky v spotrebiteľských právnych vzťahoch potvrdil s odstupom času aj zákonodarca v zákone č. 129/2010 Z. z.. K administratívnej poplatku žalobca uviedol, že už na prvý pohľad ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Navyše na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku (76,06 %). Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Predmet administratívneho poplatku je neurčitý. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Žalobca poukázal na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010. Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytne skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 8. 2. 2012, sp. zn. 3Co/89/2011, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6C/167/2010-112 zo dňa 5. 4. 2011, ktorým súd považuje rozloženie ceny úveru na tretiny (úroky a administratívny poplatok) za nekalú obchodnú praktiku žalovaného. Samotný administratívny poplatok je v porovnaní s bankami 49-násobne vyšší. Ak žalovaný realizuje obchody na finančnom trhu, tak už len samotnými úrokmi sa majú pokryť aj náklady spojené s podnikaním a tak extrémny administratívny poplatok je neobhájiteľný z hľadiska proporcionality a dobrých mravov. Predmetný úver je úžerný, preto odporuje dobrým mravom a je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K neuvedeniu RPMN v zmluve o úvere žalobca uviedol, že znamená konanie bez odbornej starostlivosti a takéto konanie bolo spôsobilé skôr dosiahnuť ekonomické rozhodnutie spotrebiteľa (§ 7 ods. 2, písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z.). Tento údaj je osobitne dôležitý na spoznanie skutočnej ceny úveru (porovnaj prípad Pohotovosť s. r. o. verus Korčekovská C-76/10 pred Súdnym dvorom Európskej únie). Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 8. 2. 2012, sp. zn. 3Co/89/2011, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 6C/167/2010-112 zo dňa 5. 4. 2011. Ďalej žalobca uviedol, že na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodcovskej doložky rozhodca JUDr. Miroslav Rác dňa 26. 11. 2013 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR00484/13, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému dlžnú čiastku spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne vrátane neprímeranej zmluvnej pokuty. Rozhodca rozhodol v prospech žalovaného, nezohľadnil vôbec právo na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, iba stroho skonštatoval, že v žalobnej odpovedi použil žalobca len argumenty, ktoré nemajú relevantný právny význam. Z tohto dôvodu nie je možné brať takto uvedené argumenty na zreteľ a podľa mienky rozhodcu zmluva neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje. Rozsudok

je ničotným právnym úkonom rozhodcu, keďže bol vydaný na základe hrubo nemorálnej, neprijateľnej rozhodcovskej doložky, teda nemôže obstať a tvoriť nový kvalifikovaný záväzok medzi stranami. Z tohto dôvodu sa žalobca domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský súd ničotným rozsudkom porušil aj európske právo - smernicu 98/7/ES, resp. smernicu 2008/48 o spotrebiteľských úveroch a rozhodol v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorá sa k tejto smernici viaže. Žalobca poukázal na uznesenie vo veci C 76/2010. Rozhodcovský súd svojim rozhodnutím porušil práva žalobcu - spotrebiteľa podľa článku 38 Charty základných práv EÚ a súčasne porušil článok 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ a záväzok lojality k EÚ, čím sa dopustil vážnych väd konania a rozhodnutia. Rovnako boli neaplikáciou uvedeného porušené aj smernice Rady 93/13/EHS a 2005/29/ES. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C-334/92 zo dňa 16. 12. 1993, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci 14/83 zo dňa 10. 4. 1984, vo veci 79/83 zo dňa 10. 4. 1984, C-240/98 zo dňa 27. 6. 2000, C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006, C-243/08 zo dňa 4. 6. 2009, uznesenie Súdneho dvora EÚ C 76/2010 zo dňa 16. 11. 2010.

2. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe doručenom súdu dňa 18. 2. 2015 uviedol, že žalobca nie je spotrebiteľ, nie je mu možné v žiadnom prípade pričítať status spotrebiteľa, nakoľko je v zmluve definovaný výlučne obchodným menom s miestom podnikania, číslom IČO a údajom o jeho registrácii, čo jednoznačne nasvedčuje tomu, že zmluvu uzatváral ako podnikateľ. Túto skutočnosť žalobca napokon potvrdil aj svojim vlastnoručným podpisom a navyiac vyhlásil a potvrdil osobitným vlastnoručným podpisom, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania. Je nepochybné, že fyzická osoba preukazujúca sa výlučne svojou podnikateľskou identifikáciou sa v bežnej praxi vždy považuje za osobu konajúcu ako podnikateľ, pričom si táto osoba tejto skutočnosti musí byť dobre vedomá (keby tomu tak nebolo, údaje týkajúce sa jej podnikateľskej identifikácie by neuvádzala). Treba zdôrazniť aj to, že žalovaný v prípade žalobcu použil osobitnú zmluvnú dokumentáciu, ktorá je výhradne určená pre klientov - podnikateľov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že zmluvu neuzatváral ako podnikateľ, jedná sa len o ničím nepodložené tvrdenia žalobcu, ktorý dovoľávajúc sa ochrany spotrebiteľa zavádza súd. Žalobca by takto zavádzal nielen súd, ale aj samotného žalovaného, pričom v tejto súvislosti sa žalovaný odvoláva na judikatúru súdneho dvora EÚ, ktorý judikoval, že pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je podnikateľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie podnikateľa (ESD, C-464/01). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod a nie ako spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN 22. 12. 2004, VIII ZR 91/04). Podľa judikatúry ESD dokonca nie je spotrebiteľom ani podnikateľ konajúci mimo rámca svojho podnikania. V prípade postavenia žalovaného teda treba akceptovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval a v prípade uvedeného zavádzajúceho konania žalobcu mu status spotrebiteľa priznať nemožno. Žalovaný poukázal na rozsudok NSS sp. zn. 2 As 93/2008. Uviedol, že ani slovenská rozhodovacia prax nepovažuje podnikateľa za spotrebiteľa, čo žalovaný demonštruje rozhodnutím v právnej veci vedenej pod sp. zn. 7C/302/2010, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/173/2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4NCc/16/2013-65 zo dňa 20. 3. 2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/228/2011-157 zo dňa 29. 1. 2013, rozsudok 9C/171/2011, uznesenie Krajského súdu Bratislava 3 NcC/58/2011. Žalovaný uviedol, že z ustálenej súdnej praxe slovenských súdov, ale aj Súdneho dvora EÚ je viac než zrejmé, že žalobcu nemožno považovať za spotrebiteľa a jeho dovoľávanie sa legislatívy na ochranu spotrebiteľa je úplne neopodstatnené.

3. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31. 3. 2017 uviedol, že v predmetnej veci sa domáha určenia neplatnosti zmluvy o úvere, zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, a preto celá zmluva neobstoí ako platný právny úkon. Za okolností, keď sa účastník domnieva, že zmluva obsahuje tak veľké množstvo neplatných ustanovení, že ako celok neobstoí ako platný právny úkon, je daný právny záujem na určení neplatnosti celej zmluvy, keď zmluva obsahuje množstvo rôznorodých ustanovení (v danej veci napríklad ustanovenia o zmluvných právach, o povinnostiach zmluvných strán, o zmluvných pokutách, dohoda o zrážke zo mzdy, dohoda o vyplnení zmenky, rozhodcovská zmluva) a na základe zmluvy o úvere možno podať množstvo rôznorodých žalôb o plnenie, žalôb o určenie neplatnosti niektorých ustanovení zmluvy. Za takýchto podmienok existuje stav právnej neistoty, ktorý nie je možné účelne odstrániť inak ako určovacím výrokom. Je teda daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 1NCdo/1/2009. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný sa snaží súdu na viacerých miestach podsúvať účelový zužujúci výklad ustanovení právnych predpisov na ochranu

spotrebiteľa v spojení s posúdením zmluvy. Pri všetkých zmluvných podmienkach súčasne žalobca žiada, aby súd sporné zmluvné podmienky vykladal spôsobom, ktorý bude pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1 veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy. Vzhľadom na charakter sporu je potrebné uviesť, že práve spotrebiteľské právo je na efektívne zamedzenie používania neprijateľných podmienok. Žalobca poukázal na článok 38 charty základných práv Európskej únie, Politiky únie, zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a znenia v článku 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. K administratívnej poplatku žalobca uviedol, že žalovaný neposkytol reálne plnenie za takéto poplatok, a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Navyiac predmet administratívneho poplatku je neurčitý. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojená s údajnou administratívou, má dopad na platnosť administratívneho poplatku. K zmluvnej podmienke, ktorá podľa názoru žalobcu neposkytuje dlžníkovi skutočné plnenie zo strany veriteľa sa Súdny dvor Európskej únie vyjadril rozsudkom sp. zn. C-143/13 zo dňa 26. 2. 2015. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú ich zákazníkom vopred známe, ani len svojim okruhom, kedy výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše je neprijateľné, aby poplatok za „niečo ako technickú podporu“ závisel na výške poskytnutého úveru. Žalovaný vôbec nevysvetľuje, prečo žiada vyšší poplatok od zákazníka, ktorý požičiava vyššiu sumu, ako od toho, ktorému požičiava menej. Žalobca poukázal vo vzťahu k poplatku na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13. 9. 2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21. 8. 2014, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 14Co/321/2012 zo dňa 10. 9. 2013. Uviedol, že pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa. Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98), teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, ktorý by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal. Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná. K neprijateľným zmluvným podmienkam v rozhodcovskej zmluve žalobca uviedol a poukázal na právne závery Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí 6MCdo/9/2012 a 6Cdo/1/2012. Uviedol, že ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nemožno meniť ich obsah, čo je aj tento prípad, nemôže ísť o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Podľa spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 9. 2010 aj zmluvná podmienka, podľa ktorej má spotrebiteľ možnosť výberu medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto podmienky podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (žalovaného) a spotrebiteľ by sa musel podrobiť, predstavuje zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná. Žalobca je presvedčený, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Možnosť iniciovať spor spotrebiteľom na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky možno považovať skôr za teoretickú, ktorá nič nemení na tom, že pokiaľ dodávateľ si vyberie rozhodcovský súd, spotrebiteľ, teda žalobca sa mu musí podrobiť. Žalobca ako spotrebiteľ podpísal rozhodcovskú zmluvu, pretože inú možnosť nemal, pokiaľ chcel uzatvoriť zmluvu o úvere. Z rozhodcovskej zmluvy však nevyplýva, že by bol informovaný o rozdieloch medzi súdnym a rozhodcovským konaním, o rokovanom poriadku rozhodcovského súdu a príslušných poplatkov ako aj o iných veciach súvisiacich s rozhodcovským konaním. Žalobca uvádza, že žiadne takéto okolnosti mu zo strany dodávateľa (žalovaného) neboli vysvetlené. V tejto súvislosti uviedol, že znova poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6MCdo/9/2012. K dohode o vyplnení zmenky žalobca poukázal na platnú právnu úpravu § 17 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z. z., v

zmysle ktorej v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh, alebo zabezpečiť jeho plnenie zmenkou alebo šekom. K neuvedeniu RPMN v zmluvách o úvere žalobca uviedol, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahovali pri podpise zmluvy zákonom vyžadovaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), a preto je poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1, písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Inak povedaná žalobca mal vrátiť iba istinu a nič viac, žiadne úroky, žiadne poplatky tým, že žalovaný porušil zákon. Je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením RPMN priamo v zmluve o úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j. veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať odplatu z úveru a ani poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. K odplate žalobca poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka a § 39a Občianskeho zákonníka účinného od 1. 6. 2014. Poukázal na prax súdov, ktorá pri rozhodovaní o neplatnosti spotrebiteľských zmlúv podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu rozporu odplaty (úrokov s dobrými mravmi) rovnako vychádzala z toho, že civilnoprávna úžera, i keď nie upravená v Slovenskom právnom poriadku, odporuje dobrým mravom a ustanoveniam § 3 Občianskeho zákonníka, a teda absolútne neplatným právnym úkonom bol aj úver poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). Neprimerane vysoké úroky dojednané so žalovaným pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, keďže dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6C/126/2012 zo dňa 7. 5. 2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo/1/2009 z 31. 7. 2009, rozhodnutie 5Cdo/26/2011 z 26. 4. 2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21Cdo/1484/4 z 15. 12. 2004, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/3/2011 z 12. 10. 2011, 3Co/67/2012 z 24. 10. 2012, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/151/2013 z 25. 9. 2013, rozhodnutie Krajského súdu Ostrava sp. zn. 16lCm/944/2010 zo dňa 23. 8. 2011. Žalobca uviedol, že má za to, že zmluva o úvere je absolútne neplatná a táto neplatnosť, na ktorú musí každý subjekt, a teda aj súd prihliadať ex offio, nemôže byť napravená, resp. zmenená na platnú rozhodnutiami rozhodcovského súdu. Je nesporné, že rozhodnutia rozhodcovského súdu sú nezákonné, pretože zmluvy o úvere sú neplatné a nevykonateľné, pričom jeden z dôvodov ich neplatnosti je práve dohoda o rozhodcovskej zmluve, ktorá podľa ustálenej súdnej praxe je neprijateľnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že Stály rozhodcovský súd spoločnosti Rozhodcovská, a. s. Bratislava v konaniach o spotrebiteľských úveroch opakovane rozhoduje v rozpore so zákonom a ustálenou súdnou praxou, hoci na také rozhodovanie nemá právomoc. Žalobca zdôraznil, že predmetný úver splatil. Rozhodcovský proces realizovaný žalovaným, nebol ničím iným ako odňatím práva na spravodlivý proces žalobcu. Konanie prebehlo spôsobom, že „nezávislý“ rozhodca odkopíroval návrh a vložil ho do výrokovej časti rozsudku. Nejde o nič iné ako pásovú výrobu rozsudkov. Rozhodcovský rozsudok je iba nováciou záväzku - súkromnou listinou, ktorá je odvodená od absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá sa nikdy nevyrovná rozsudku štátneho orgánu všeobecného súdu, ktorý svoju legitimitu odvodzuje z tretej moci v štáte a z Ústavy SR. Žalobca rozhodcovský rozsudok považuje za nulitný, nakoľko tento bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola platne dojednaná, a preto ani nebola daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať v tejto veci. Z predloženého rozhodcovského rozsudku je zrejmé, že rozhodcovský súd neposkytol spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktorá mu zo zákona náleží. Rozhodcovská zmluva, ktorá tvorila podklad pre rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu zo zmluvy, ale naopak, bola spotrebiteľovi nanútená pred podpisom zmluvy o úvere a spotrebiteľ ju podpísal, pretože zo strany žalovaného mu bolo podpísanie rozhodcovskej zmluvy predstavené ako nevyhnutná podmienka poskytnutia úveru, žalobca považuje za nekalú obchodnú praktiku a rozhodcovskú zmluvu vzniknutú na základe nekalej obchodnej praktiky za neplatnú. Rozsudok vydaný na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy nemá právnu záväznosť. Nemôže predstavovať prekážku rozhodnutej veci. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/25/2012 z 18. 6. 2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Obdo/44/2011 zo dňa 13. 1. 2012, rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 9C/35/2012 zo dňa 4. 9. 2012 potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/313/2012 zo dňa 14. 5. 2014, rozhodnutie Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13. 9. 2013 potvrdené Krajským súdom v Prešove, sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21. 8. 2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/1/2012 z 21. 3. 2012. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby

súd prvej inštancie naplnil ustanovenia Občianskeho zákonníka, posúdil a vo výroku judikoval jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky a podľa § 39 Občianskeho zákonníka celú zmluvu o úvere posúdil ako neplatnú a rovnako aj vo zvyšku vyhovel žalobe ako dôvodnej.

4. Žalobca podaním doručeným súdu 29. 5. 2019 uviedol, že označenie žalobcu identifikačným číslom organizácie je klasický postup žalovaného v snahe vyhnúť sa prísnejšej právnej úprave zameranej na ochranu slabšej strany zmluvného vzťahu. Konanie žalovaného má znaky nekalej obchodnej praktiky. Žalovaný ako poskytovateľ úveru obišiel ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., a tým odoprel žalobcovi širokú právnu ochranu, ktorá je zabezpečená spotrebiteľom. Žalobca v čase poskytnutia úveru pracoval ako vodič a žiadnu pracovnú činnosť, ktorá by si vyžadovala poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru nevykonával. Takto bol úver poskytnutý žalobcovi bez ďalšieho podriadeného režimu Obchodného zákonníka, čo malo za následok výrazne zhoršenie jeho právneho postavenia v porovnaní so zvýšenou ochranou vo vzťahu k informáciám, s ktorými je veriteľ povinný spotrebiteľa oboznámiť pred uzatvorením zmluvy vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere k výške odplaty regulovanej všeobecným záväzným právnym predpisom a žalovaný sa vyhol uvedeniu ročnej percentuálnej miery nákladov za uvedený úver, ako aj právnym následkom, ktoré by mu vyplývali z toho, ak by v zmluve absentovali náležitosti uvedené v § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z., resp. by obsahovala nesprávne údaje v neprospech spotrebiteľa, pretože úver sa považuje v takomto prípade za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v danom prípade uzatvoril dňa 16. 4. 2012 zmluvu o spotrebiteľskom a bezúčelovom úvere a táto zmluva mala mať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 a nasl. citovaného zákona. V zmluve absentuje okrem iného údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v zmluve je neplatne dojednaná odplata za úver, ktorá predstavuje 96,8 % požičanej sumy. Za nekalú obchodnú praktiku žalobca považuje aj skutočnosť, že musel vyplniť blankozmenku, v ktorej bol uvedený zmenkový úrok 0,25 % denne z dlžnej sumy, čo predstavuje sankciu 91,25 % ročne, pre spotrebiteľa zákonom zakázanú, ktorá bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalobca sa preto považuje za účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorý sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 73 ods. 1 zákona 335/2014 Z. z. a je presvedčený, že rozhodcovský rozsudok je potrebné zrušiť z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, písm. i/, j/ a l/ Zákona č. 335/2014 Z. z.. Stály rozhodcovský súd nepochybne rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, nakoľko plnenie priznané v rozhodcovskom konaní odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch, pretože tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a zaväzoval žalobcu na plnenie, ktoré je svojou povahou nedovolené a odporuje dobrým mravom. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 7Csr/1/2017, rozhodnutie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 11Co/188/2017 zo dňa 5. 9. 2018, rozhodnutie Krajského súdu Žilina 8Co/143/2018 zo dňa 28. 9. 2018, rozhodnutie Krajského súdu Trnava 9Co/17/2018 zo dňa 3. 7. 2018.

5. Krajský súd Bratislava uznesením, č. k. 2Ncb/14/2015-102 zo dňa 23. 7. 2015 určil, že miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie danej právnej veci je Okresný súd Čadca. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplynulo, že predmetom sporu sú nároky zo spotrebiteľskej zmluvy a navrhovateľ, ktorý si podaným návrhom uplatňuje práva ako spotrebiteľ, má bydlisko v obvode Okresného súdu Čadca. Miestne príslušným na prejednanie veci je preto Okresný súd Čadca.

6. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu dlhodobého pracovného pobytu v zahraničí, ktorý mu nedovoľuje zúčastniť vytyčeného pojednávania. Pojednávanie odročil nežiadal. Súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný podaním doručeným súdu 25. 10. 2019 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti. Súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto z týchto dôvodov konal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

7. Vykonaným dokazovaním, a to oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli 9Csr/1/2016, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 16. 4. 2012 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uzatvorená zmluva o úvere, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.400,- € a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 1.348,- €, t. j. žalobca sa zaviazal zaplatiť celkom čiastku 2.748,- € v mesačných splátkach vo výške 229,- € počnúc dňom

25. 5. 2012. Žalobca ako dlžník je v zmluve označený svojim menom, priezviskom, identifikačným číslom a zo zmluvy vyplývajú aj údaje o jeho rodnom čísle a čísle občianskeho preukazu. Zmluva o úvere tiež obsahuje vyhlásenie žalobcu ako dlžníka, že sa oboznámil a súhlasí okrem iného aj so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

9. Článok 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsahuje dohodu o vyplnení zmenky, v zmysle ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že remitent je oprávnený vyplniť druhú nevyplnenú zmenku v prípade, ak zmenka, ktorá bola vyplnená ako prvá, bola zničená alebo stratená, a to tak, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia druhej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na druhej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany sa dohodli, že takto vyplnená zmenka bude predstavovať samostatný zmenkový nárok veriteľa voči dlžníkovi a ručiteľovi.

10. Dňa 16. 4. 2012 žalobca vystavil vlastnú zmenku. Zo zmenky vyplýva záväzok žalobcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o., IČO: 35 807 598 sumu vo výške 3 152,15 € a zmenkový úrok 0,25% denne od 19. 10. 2012. Zmenka bola opatrená doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a za miesto platenia bolo určené sídlo pôvodného zmenkového veriteľa, a to spoločnosti Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava.

11. Dňa 16. 4. 2012 žalobca a žalovaný uzatvorili rozhodcovskú zmluvu obsahujúcu rozhodcovskú doložku, podľa ktorej spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere číslo 508501509 uzatvorenej dňa 16. 4. 2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu.

b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených bode I tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzovaciu podmienku rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

12. Dňa 10. 1. 2013 bol Stálemu rozhodcovskému súdu doručený návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorým sa žalobca (v danom súdnom konaní v procesnom postavení žalovaného) domáha

voči žalovanému (v danom súdnom konaní v procesnom postavení žalobcu) zaplataenia istiny vo výške 3.152,15 €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 3.152,15 € od 19. 10. 2012 do zaplataenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 3.152,15 € od 13. 12. 2012 do zaplataenia a trov rozhodcovského konania vo výške 652,81 € z titulu zaplataenia zmenky vystavenej žalovaným (vystaviteľom) v prospech žalobcu (remitenta), ktorú žalovaný vystavil vo forme blankozmenky, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 18. 3. 2013. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe namietal právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Sankcie za nesplnenie zmluvnej povinnosti považoval žalovaný v rozpore s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa a pre rozpor s dobrými mravmi aj v príkrom rozpore so zásadou etiky, ktorá je pre oblasť práva určujúcou. Namietal, že žalobca voči nemu postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky, najmä tzv. „rozhodcovská zmluva“ = rozhodcovská doložka, všetky právne spory sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, dohoda o vyplnení zmenky, neuvedenie v zmluve o úvere RPMN, priemernej RPMN, ročnej úrokovej sadzbe.

13. Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., IČO: 35922761, sp. zn. SR 00484/13 zo dňa 20. 11. 2013 bol žalovaný (v danom konaní v procesnom postavení žalobcu) zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3152,15 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 3 152,15 € od 19. 10. 2012 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 3 152,15 € od 13. 12. 2012 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 652,81 €, to všetko v mesačných splátkach vo výške 200,-- € splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že rozhodcovský súd po preskúmaní svojej právomoci dospel k záveru, že je príslušný na rozhodnutie predmetnej veci. Účastníci uzatvorili tzv. alternatívnu rozhodcovskú zmluvu, a teda neobmedzili možnosť riešenia ich sporu výlučne len v rozhodcovskom konaní, čím sa vylučuje aj aplikácia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský súd na základe vykonaného dokazovania z listinných dôkazov považoval návrh žalobcu za dôvodný. Mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky v súlade s dohodou o vyplnení zmenky, ktorá je právnym titulom uplatneného nároku žalobcu v konaní. Rozhodcovský súd mal za to, že v žalobnej odpovedi žalovaný použil argumenty, ktoré nemajú relevantný právny význam. Nie je možné brať takto uvedené argumenty žalovaného na zreteľ. Žalovaný sa právne relevantne nevyjadril ani k otázke vzniku dlhu voči žalobcovi, ani k otázke trvania dlhu voči žalobcovi, prípadne k jeho zániku alebo čiastočnému zániku. Stály rozhodcovský súd mal za to, že zmluvu o úvere nie je možné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.. Aplikácii uvedeného právneho predpisu na zistený skutkový stav bráni skutočnosť, že hlavný kauzálny právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalobca návrh na začatie rozhodcovského konania smeroval voči fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie. Živnostenské oprávnenie žalovaného zaniklo dňa 25. 9. 2012. Žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkovo právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže suplovať rozhodcovský súd. Zmenkový právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Rozhodcovský rozsudok bol žalovanému doručený dňa 29. 11. 2013.

14. Podľa predložených potvrdení o vykonanej platbe Všeobecnej úverovej banky, a. s. žalobca uhradil v prospech účtu číslo 2126804353/0200 sumu 112,-- € dňa 25. 5. 2013, dňa 16. 12. 2013 sumu vo výške 50,-- €, dňa 15. 4. 2013 sumu vo výške 188,-- €, dňa 20. 3. 2013 sumu vo výške 1 050,-- € a dňa 17. 12. 2013 sumu vo výške 50,-- €.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 12. 6. 2014 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 5. 2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 12. 6. 2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 4. 2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 3. 2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 16. 4. 2012 uzatvorená zmluva o úvere. Uzatvorenie uvedenej zmluvy žiadna zo strán sporu nerozporela. Preskúmaním tejto zmluvy zo dňa 16. 4. 2012 súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Zmluva o úvere zo dňa 16. 4. 2012 je formulárovou zmluvou, vopred pripravenou žalovaným, do ktorej žalobca žiadnym spôsobom nemal možnosť zasiahnuť. Žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva aj z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa preto predpoklady veriteľa podľa vyššie citovaného § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako dlžník je v zmluve identifikovaný v jednej jej časti svojim menom, priezviskom, identifikačným číslom, miestom podnikania a v ďalšej časti zmluvy aj svojim rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. V časti podpisu zmluvy na strane dlžníka je žalobca ako dlžník podpísaný len ako fyzická osoba bez ďalších doplňujúcich údajov, z ktorých by bolo možné bez pochybností vyvodiť, že uvedenú zmluvu uzatvára a podpisuje ako fyzická osoba podnikateľ. Zároveň zo zmluvy o úvere žiadny bližší údaj o tom, na aký účel v rámci výkonu podnikateľskej činnosti žalobca ako dlžník poskytnutie úveru mal žiadať, nevyplýva. Zo zmluvy nevyplýva, aký konkrétny súvis s podnikaním žalobcu poskytnutie úveru má. Žalobca poskytnutie úveru na podnikateľské účely poprel. Uviedol, že v čase poskytnutia úveru pracoval ako vodič a žiadnu pracovnú činnosť, ktorá by si vyžadovala poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru, nevykonával. Preto z uvedených dôvodov, keďže žalovaný žalobcu v zmluve označil aj údajmi fyzickej osoby podnikateľa, aj údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa, žalobca zmluvu podpísal bez toho, aby pri podpise boli aj údaje charakterizujúce ho ako podnikateľský subjekt a zo zmluvy žiadny bližší údaj a súvis medzi poskytnutím úveru a podnikateľskou činnosťou žalobcu nevyplýva, bol súd toho názoru, že je potrebné takéto nejasnosti v zmluve o úvere zo dňa 16. 4. 2012 vykladať v neprospech toho, kto ich do tejto zmluvy vložil, t. j. v neprospech žalovaného. Z týchto dôvodov sa súd nestotožnil s obranou žalovaného, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o úvere zo dňa 16. 4. 2012 vystupoval ako podnikateľ, ale bol toho názoru, že žalobca spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. a právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným z titulu zmluvy o úvere zo dňa 16. 4. 2012 je spotrebiteľským vzťahom. V tomto smere súd poukazuje i na závery uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2Ncb 14/2015-102 zo dňa 23. 7. 2015 vyhláseného v danej právnej veci, z odôvodnenia ktorého vyplýva záver, že predmetom daného sporu sú nároky zo spotrebiteľskej zmluvy.

17. Súd vo vzťahu k uvedenej zmluve o úvere zo dňa 16. 4. 2012, ktorej neplatnosti sa žalobca v konaní domáha, po jej podrobení súdnemu prieskumu dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 16. 4. 2012 je absolútne neplatná. K právnemu záujmu žalobcu na požadovanom určení - neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 16. 4. 2012, ktorý napokon žalovaný ani nerozporel, súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Predmetom uvedenej zmluvy je úver vo výške 1 400,-- €, ktorý sa žalobca ako dlžník žalovanému zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 1 348,-- €, t. j. zaviazal sa žalovanému zaplatiť celkom čiastku vo výške 2 748,-- € v mesačných splátkach vo výške 229,-- € počnúc od 25. 5. 2012. Súd uvedené dojednanie odplaty vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dojednanie odplaty vo výške 1 348,-- € je nejednoznačné a neurčité, nie je zrejmé, odmenu za aké konkrétne plnenia žalovaného žalobcovi v sebe uvedená suma odplaty zahŕňa, aké konkrétne plnenia žalovaný ako dodávateľ žalobcovi ako spotrebiteľovi za túto odplatu poskytol. V tomto smere súd uvádza, že dodávateľovi prináleží nárok účtovať odplatu iba za plnenia, ktoré skutočne spotrebiteľovi poskytol a iba vo výške, ktorá je primeraná poskytnutému plneniu. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale

tieto úkony sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. V tomto smere súd poukazuje i na závery rozhodnutia Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10). Zároveň suma odplaty predstavuje navýšenie úveru o 96,29%, čo je podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi a pre tento rozpor s dobrými mravmi je takéto dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Uvedená suma odplaty tiež viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmluvy. Priemerná úroková sadzba v bankách v roku 2012 pri spotrebiteľských úveroch splatných od 1 do 5 rokov bola vo výške 12,96% ročne. Dojednanie odplaty je preto neplatné aj podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

18. Súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil aj dohodu o vyplnení zmenky obsiahnutú v čl. 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov spotrebiteľského vzťahu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a tým neplatnú v zmysle 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky nie je dojednaná individuálne, ale splyva s ostatnými zmluvnými podmienkami, ktoré boli vopred predformulované a žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť uvedené zmluvné dojednanie ovplyvniť, iba ho prijať alebo odmietnuť zmluvu ako celok. Uvedené dojednanie dohody o vyplnení zmenky spôsobuje značnú nerovnováhu v právach veriteľa a spotrebiteľa aj v tom, že je to práve veriteľ, ktorému prináleží právo vyplniť zmenku v deň splatnosti celého dlhu. Žalobca ako spotrebiteľ nijako nemohol ovplyvniť výšku zmenkovej sumy, dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, ktoré do zmenky jednostranne dopísal veriteľ. Dojednanie vypíňacieho práva zmenky je neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Dojednanie je v časti „Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia“ neurčité, nepreskúmateľné. Je zrejmé, že suma bola jednostranne do zmenky uvedená veriteľom. Spotrebiteľ ku dňu uzavretia dohody v čl. 12 Všeobecných podmienok ani nevedel, aká suma do zmenky bude dopísaná. Nebola konkretizovaná výška zmenkovej sumy, ktorá mala byť do zmenky dopísaná na základe vypíňacieho práva zmenky a neboli ani určitým a preskúmateľným spôsobom stanovené kritéria, na základe ktorých zmenková suma do zmenky mala byť dopísaná tak, aby bola určiteľná a preskúmateľná za pomoci výkladových pravidiel. V tomto smere súd poukazuje i na spoločné stanovisko, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

19. Zmluva o úvere zo dňa 16. 4. 2012 neobsahuje ani údaj o výške RPMN ako podstatnej obsahovej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. s uvedením všetkých predpokladov, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Požiadavka uviesť všetky predpoklady pre výpočet RPMN vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. g/. Zmluva neobsahuje ani údaj o výške úrokovej sadzby podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z., počet splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Všetky uvedené nedostatky týchto podstatných obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 ods. 1 sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za uvedeného stavu, kedy sa vady zmluvy o úvere zo dňa 16. 4. 2012 dotýkajú esenciálnych náležitostí zmluvy týkajúcich sa príslušenstva pohľadávky, neplatného dojednania o odplate, dojednania o vypíňacom práve zmenky berúc so zreteľom na § 41 Občianskeho zákonníka do úvahy povahu právneho úkonu, obsah právneho úkonu, ktorý zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a evidentnú nadvládu žalovaného ako dodávateľa nad žalobcom, súd preto v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka vyhodnotil uvedenú zmluvu o úvere ako absolútne neplatnú.

20. V ďalšom sa súd zaoberal žalobcom uplatneným nárokom na určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve zo dňa 16. 4. 2012 a nárokom na zrušenie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. SR 00484/13 zo dňa 20. 11. 2013.

21. Od 1. 1. 2015 je účinný zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý v § 73 ods. 1, ods. 3 stanovil, že pokiaľ nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. 1. 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní pred 1. 1. 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. 1. 2015 sa spravuje predpismi

účinnými v čase jej uzavretia. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do 31. 12. 2014 sa dokončia podľa zákona č. 335/2014 Z. z., avšak rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia. Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., SR 00484/13 zo dňa 20. 11. 2013 bol žalobcovi doručený dňa 29. 11. 2013. Žaloba podľa prezenčnej pečiatky bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 17. 12. 2013. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná včas.

22. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. odvodil svoju právomoc na vydanie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. SR 00484/13 zo dňa 20. 11. 2013 od rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 16. 4. 2012. Uzatvorenie uvedenej rozhodcovskej zmluvy ani jedna zo strán sporu nerozporovala. Jej uzatvorenie bolo preto v konaní nesporným. Rozhodcovská zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená v ten istý deň ako zmluva o úvere. V čl. II zmluvy je obsiahnutá rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere číslo 508501509 zo dňa 16. 4. 2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde s tým, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku rozhodcovskej zmluvy, čo neplatí v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Súd uvedenú rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako formulárovú, vopred predpripravenú žalovaným, do ktorej žalobca nemal možnosť žiadnym spôsobom zasiahnuť. Zo žiadneho z ustanovení uvedenej zmluvy nevyplýva reálna možnosť žalobcu do tejto zmluvy zasiahnuť a jej obsah ovplyvniť. Z uvedenej zmluvy nie je ani zrejma skutočnosť, pre ktorú sa žalobca ako spotrebiteľ rozhodol takúto zmluvu podpísať, aké informácie mu boli poskytnuté. Zo zmluvy tiež nevyplýva žiaden údaj, že žalobca ako spotrebiteľ bol vôbec o dôsledkoch rozhodcovskej doložky obsiahnutej v čl. II rozhodcovskej zmluvy informovaný. Vzhľadom na uvedený formulárový charakter rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16. 4. 2012 súd vyhodnotil rozhodcovskú doložku obsiahnutú v čl. II zmluvy ako zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná. Uvedená rozhodcovská doložka zároveň spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Hoc z rozhodcovskej doložky vyplýva možnosť riešenia sporov medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako spotrebiteľom aj v riadnom súdnom konaní, v skutočnosti je v praxi takáto možnosť vylúčená, pretože je to zvyčajne veriteľ, ktorý podá žalobu voči spotrebiteľovi ako prvý. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach žalobcu ako spotrebiteľa a žalovaného ako veriteľa spôsobuje aj geografická vzdialenosť rozhodcovského súdu (Bratislava) od miesta bydliska spotrebiteľa, na rozdiel od žalovaného, ktorý tu má svoje sídlo a navyše je to žalovaný, ktorý ako dodávateľ si sám v rozhodcovskej zmluve určil rozhodcovský súd, nešlo tu o zhodný prejav oboch strán zmluvy, pretože dlžník sa na výbere súdu reálne nepodieľa. Pokiaľ aj z rozhodcovskej zmluvy vyplýva dojednanie práva ktorejkoľvek zo zmluvných strán odstúpiť od zmluvy, a to aj bez uvedenia dôvodu a to v lehote 10 dní od uzatvorenia zmluvy, súd uvedené dojednanie vyhodnotil ako formálne, keďže nikde z ustanovení uvedenej rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že prípadné odstúpenie od zmluvy sa nijakým spôsobom nedotkne zmluvy o úvere zo dňa 16. 4. 2012 a poskytnutia úveru na základe úverovej zmluvy. V tomto smere súd poukazuje i na vyjadrenie žalobcu, že rozhodcovská zmluva mu bola nanútená pred podpisom zmluvy o úvere a podpísal ju, pretože zo strany žalovaného mu bolo podpísanie rozhodcovskej zmluvy predstavené ako nevyhnutná podmienka poskytnutia úveru. Súd preto zo všetkých uvedených dôvodov vyhodnotil rozhodcovskú doložku obsiahnutú v rozhodcovskej zmluve zo dňa 16. 4. 2012 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, a tým podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj ako neplatnú.

23. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Keďže súd rozhodcovskú doložku z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a tým i neplatnú, rozhodcovské konanie vedené pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. pod spisovou značkou SR 00484/13 ani nemalo prebehnúť a nemal byť vydaný ani rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00484/13 zo dňa 20. 11. 2013, čo je samo o sebe dôvodom pre jeho zrušenie. Preto súd iba na okraj poukazuje, že rozhodcovský rozsudok

trpí i ďalšími vadami, keď rozhodca rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľov, čo malo vplyv na výsledok sporu, zaviazal na plnenie právom nedovolené, odporujúce dobrým mravom a tento rozhodcovský rozsudok, sp. zn. SR 00484/13 vychádzal aj z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Súd preto zo všetkých uvedených dôvodov žalobcom uplatnenému nároku ako v celom rozsahu dôvodnému vyhovel a určil, že rozhodcovská doložka zo dňa 16. 4. 2012 ako súčasť zmluvy číslo XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 je neplatná, zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 16. 4. 2012 je neplatná, ako aj zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00484/13 vydaného dňa 26. 11. 2013 rozhodcom JUDr. Miroslavom Ráčzom.

25. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Prináleží mu preto v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Preto súd v súlade s citovaným ustanovením žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.